Tento dokument slouží výhradně k informačním účelům a nemá žádný právní účinek. Orgány a instituce Evropské unie nenesou za jeho obsah žádnou odpovědnost. Závazná znění příslušných právních předpisů, včetně jejich právních východisek a odůvodnění, jsou zveřejněna v Úředním věstníku Evropské unie a jsou k dispozici v databázi EUR-Lex. Tato úřední znění jsou přímo dostupná přes odkazy uvedené v tomto dokumentu

►B

NAŘÍZENÍ KOMISE (EU) č. 360/2012

ze dne 25. dubna 2012

o použití článků 107 a 108 Smlouvy o fungování Evropské unie na podporu *de minimis* udílenou podnikům poskytujícím služby obecného hospodářského zájmu

(Text s významem pro EHP)

(Úř. věst. L 114, 26.4.2012, s. 8)

Ve znění:

		Úřední věstník		
		Č.	Strana	Datum
►M1	Nařízení Komise (EU) 2018/1923 ze dne 7. prosince 2018	L 313	2	10.12.2018
►M2	Nařízení Komise (EU) 2020/1474 ze dne 13. října 2020	L 337	1	14.10.2020

▼B

NAŘÍZENÍ KOMISE (EU) č. 360/2012

ze dne 25. dubna 2012

o použití článků 107 a 108 Smlouvy o fungování Evropské unie na podporu *de minimis* udílenou podnikům poskytujícím služby obecného hospodářského zájmu

(Text s významem pro EHP)

Článek 1

Oblast působnosti a definice

1. Toto nařízení se použije na podporu udílenou podnikům poskytujícím služby obecného hospodářského zájmu ve smyslu čl. 106 odst. 2 Smlouvy.

2. Toto nařízení se nevztahuje:

a) na podporu poskytovanou podnikům činným v odvětvích rybolovu a akvakultury, na které se vztahuje nařízení Rady (ES) č. 104/2000 ([1]);

b) na podporu poskytovanou podnikům v oblasti prvovýroby zemědělských produktů;

c) na podporu poskytovanou podnikům v oblasti zpracovávání zemědělských produktů a jejich uvádění na trh, a to v těchto případech:

   i) je-li výše podpory stanovena na základě ceny nebo množství produktů zakoupených od prvovýrobců nebo uvedených na trh danými podniky,

   ii) je-li poskytnutí podpory závislé na podmínce, že bude zčásti nebo zcela předána prvovýrobcům;

d) na podporu na činnosti spojené s vývozem do třetích zemí nebo do členských států, zejména na podporu přímo spojenou s vyváženým množstvím, s vytvořením a provozem distribuční sítě nebo s jinými běžnými výdaji souvisejícími s vývozní činností;

e) na podporu podmíněnou užitím domácích produktů na úkor produktů dovážených;

f) na podporu poskytovanou podnikům v uhelném průmyslu vymezenou v rozhodnutí Rady 2010/787/EU ([2]);

g) na podporu podnikům provozujícím silniční nákladní dopravu pro cizí potřebu;

h) na podporu poskytovanou podnikům v obtížích.

Pokud jsou podniky činné v odvětvích uvedených v prvním pododstavci v písmenech a), b), c) nebo g) a zároveň i v jiných odvětvích nevyloučených z působnosti tohoto nařízení, toto nařízení se vztahuje pouze na

([1]) Úř. věst. L 17, 21.1.2000, s. 22.
([2]) Úř. věst. L 336, 21.12.2010, s. 24.

▼B

podporu poskytovanou na tato jiná odvětví nebo činnosti za předpokladu, že členské státy vhodnými způsoby, jako je oddělení činností nebo rozlišení nákladů, zajistí, aby činnosti ve vyloučených odvětvích nebyly předmětem podpory *de minimis* podle tohoto nařízení.

▼M2

2a. Odchylně od odst. 2 písm. h) se toto nařízení použije na podniky, které ke dni 31. prosince 2019 nebyly v obtížích, ale staly se podniky v obtížích v období od 1. ledna 2020 do 30. června 2021.

▼B

3. Pro účely tohoto nařízení se rozumí:

a) „zemědělskými produkty“ produkty uvedené v příloze I Smlouvy s výjimkou produktů rybolovu;

b) „zpracováním zemědělských produktů“ jakékoli zpracování zemědělského produktu vedoucí ke vzniku produktu, který je též zemědělským produktem, s výjimkou činností probíhajících v zemědělských podnicích a potřebných pro přípravu živočišných nebo rostlinných produktů k prvnímu prodeji;

c) „uváděním zemědělských produktů na trh“ přechovávání nebo vystavování produktu za účelem jeho prodeje, nabízení produktu k prodeji, dodávka produktu nebo jakýkoli další způsob jeho umístění na trh s výjimkou prvního prodeje prvovýrobcem dalším prodejcům nebo zpracovatelům a s výjimkou jakýchkoli činností souvisejících s přípravou produktu k tomuto prvnímu prodeji; prodej od prvovýrobce konečnému spotřebiteli se považuje za uvádění na trh, pokud k němu dojde v samostatných prostorách vyhrazených pro tento účel.

Článek 2

Podpora de minimis

1. Má se za to, že podpora udělovaná podnikům v souvislosti s poskytováním služby obecného hospodářského zájmu nesplňuje všechna kritéria čl. 107 odst. 1 Smlouvy, a proto je vyňata z oznamovací povinnosti podle čl. 108 odst. 3 Smlouvy, jestliže splňuje podmínky stanovené v odstavcích 2 až 8 tohoto článku.

2. Celková výše podpory *de minimis* udělené jednomu podniku poskytujícímu služby obecného hospodářského zájmu nesmí v žádném tříletém účetním období přesáhnout částku 500 000 EUR.

Tento strop se uplatní nezávisle na formě podpory *de minimis* a nezávisle na tom, zda je podpora poskytnutá členským státem zcela nebo částečně financována ze zdrojů Unie. Období se stanoví podle účetních let používaných podnikem v příslušném členském státě.

3. Strop stanovený v odstavci 2 je vyjádřen jako grant v hotovosti. U všech použitých částek se jedná o hrubé částky, tj. před srážkou daně nebo jiných poplatků. Je-li podpora poskytnuta jinak než formou grantu, stanoví se její výše jako hrubý grantový ekvivalent.

Podpora vyplácená v několika splátkách se diskontuje na svou hodnotu v okamžiku poskytnutí. Úroková sazba, která se použije pro účely diskontace, je diskontní sazba platná v době poskytnutí grantu.

▼B

4. Toto nařízení se použije pouze na podporu, u níž lze předem přesně vypočítat hrubý grantový ekvivalent bez nutnosti provádět hodnocení rizik („transparentní podpora“). Konkrétně:

a) podpora ve formě půjček se považuje za transparentní podporu *de minimis*, byl-li hrubý grantový ekvivalent vypočten na základě referenční sazby platné v době poskytnutí grantu;

b) podpora ve formě kapitálových injekcí se nepovažuje za transparentní podporu *de minimis* s výjimkou případů, kdy celková částka injekce z veřejných prostředků nepřesáhne strop *de minimis*;

c) podporu ve formě opatření týkajících se rizikového kapitálu nelze považovat za transparentní podporu *de minimis* s výjimkou případů, kdy je v rámci daného režimu rizikového kapitálu poskytován kapitál každému z cílových podniků pouze do stropu *de minimis*;

d) jednotlivá podpora poskytnutá v rámci určitého režimu záruk podnikům, které nejsou podniky v obtížích, se považuje za transparentní podporu *de minimis*, jestliže zaručená část půjčky poskytnuté podle tohoto režimu nepřesáhne 3 750 000 EUR na jeden podnik. Pokud zaručená část příslušné půjčky tvoří pouze podíl tohoto stropu, má se za to, že hrubý grantový ekvivalent této záruky odpovídá témuž podílu stropu uvedeného v odstavci 2. Záruka nesmí převýšit 80 % půjčky. Režimy záruk se rovněž považují za transparentní, jestliže:

   i) před jejich prováděním byla metodika výpočtu hrubého grantového ekvivalentu záruk oznámena Komisi a schválena podle jiného nařízení přijatého Komisí v oblasti státní podpory a

   ii) schválená metodika výslovně řeší daný druh záruk a příslušných transakcí v kontextu používání tohoto nařízení.

5. Jestliže celková podpora *de minimis* udělená podle tohoto nařízení podniku poskytujícímu služby obecného hospodářského zájmu přesahuje strop stanovený v odstavci 2, nevztahují se na tuto podporu, a to ani na část, která tento strop nepřekračuje, výhody tohoto nařízení. Pro toto opatření podpory se v takovém případě výhod tohoto nařízení nelze dovolávat.

6. Podporu *de minimis* podle tohoto nařízení nelze kumulovat se státní podporou na tytéž způsobilé náklady, pokud by taková kumulace zvýšila intenzitu podpory nad míru intenzity, která je pro specifické okolnosti každého případu stanovena v nařízení o blokové výjimce nebo v rozhodnutí Komise.

7. Podporu *de minimis* podle tohoto nařízení lze kumulovat s podporou *de minimis* podle jiných nařízení o podpoře *de minimis* až do stropu stanoveného v odstavci 2.

▼B

8. Podporu *de minimis* udělenou podle tohoto nařízení nelze kumulovat s žádnou vyrovnávací platbou na tutéž službu obecného hospodářského zájmu bez ohledu na to, zda tato vyrovnávací platba představuje, nebo nepředstavuje státní podporu.

Článek 3

Sledování

1. Jestliže členský stát hodlá poskytnout některému podniku podporu *de minimis* podle tohoto nařízení, písemně jej informuje o navrhované výši podpory vyjádřené jako hrubý grantový ekvivalent, o službě veřejného hospodářského zájmu, k níž se vztahuje, a o charakteru *de minimis* této podpory a výslovně odkáže na toto nařízení citací jeho názvu a uvedením informace o jeho vyhlášení v Úředním věstníku Evropské unie. V případě, že se podpora *de minimis* podle tohoto nařízení poskytuje různým podnikům na základě určitého režimu a těmto podnikům jsou v rámci tohoto režimu poskytnuty různě vysoké individuální podpory, může se daný členský stát rozhodnout, že uvedenou povinnost splní informováním podniků o pevné částce odpovídající maximální částce podpory, která může být v daném režimu poskytnuta. V takovém případě se tato pevná částka použije při zjišťování, zda byl dodržen strop stanovený v čl. 2 odst. 2. Před udělením podpory členský stát obdrží od podniku poskytujícího službu obecného hospodářského zájmu prohlášení v písemné či elektronické podobě o jakýchkoli dalších podporách *de minimis*, které daný podnik poskytující služby obecného hospodářského zájmu obdržel během dvou předcházejících účetních let a daného účetního roku podle tohoto nařízení nebo podle jiných nařízení o podpoře *de minimis*.

Členský stát poskytne novou podporu *de minimis* podle tohoto nařízení teprve po přezkoumání, zda nová podpora nezvýší celkovou podporu *de minimis*, kterou podnik poskytující služby obecného hospodářského zájmu obdržel podle tohoto nařízení, nad strop stanovený v čl. 2 odst. 2 a zda jsou dodržena pravidla kumulace stanovená v čl. 2 odst. 6, 7 a 8.

2. Jestliže členský stát zřídil centrální rejstřík podpory *de minimis* obsahující úplné informace o všech podporách *de minimis*, které podnikům poskytujícím služby obecného hospodářského zájmu poskytly veškeré orgány daného členského státu, první pododstavec odstavce 1 se nepoužije od okamžiku, kdy rejstřík vykryje období tří let.

3. Členské státy zaznamenávají a shromažďují veškeré informace týkající se použití tohoto nařízení. Tyto záznamy musí obsahovat všechny informace, které prokáží, že byly splněny podmínky tohoto nařízení. Záznamy o individuálních podporách *de minimis* se archivují po dobu deseti účetních let ode dne jejich poskytnutí. Záznamy týkající se režimu podpory *de minimis* se archivují po dobu deseti let ode dne, kdy byla v rámci tohoto režimu poskytnuta poslední individuální podpora. Na písemnou žádost poskytne dotyčný členský stát Komisi

▼B

ve lhůtě dvaceti pracovních dnů nebo v delší lhůtě, která je v žádosti stanovena, všechny informace, které Komise považuje za nezbytné k posouzení toho, zda byly dodrženy podmínky tohoto nařízení, zejména celková výše podpory *de minimis*, kterou podnik obdržel podle tohoto nařízení a podle jiných nařízení o podpoře *de minimis*.

Článek 4

Přechodná ustanovení

Toto nařízení se použije na podporu *de minimis* udělenou na poskytování služeb obecného hospodářského zájmu před jeho vstupem v platnost, pokud tato podpora splňuje všechny podmínky stanovené v článcích 1 a 2. Jakákoli podpora na poskytování služeb obecného hospodářského zájmu, která tyto podmínky nesplňuje, bude posouzena v souladu s příslušnými rozhodnutími, rámci, pokyny, sděleními a oznámeními.

Po uplynutí platnosti tohoto nařízení je možné každou podporu *de minimis*, která splňuje podmínky tohoto nařízení, právoplatně provádět ještě dalších šest měsíců.

Článek 5

Vstup v platnost a doba platnosti

Toto nařízení vstupuje v platnost třetím dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

▼M2

Použije se do 31. prosince 2023.

▼B

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.